

γκουφιάρω ἐνιαχ. Μέσ. γκουφαιούμαι Θήρ.
Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *g o n f i a r e* = φουσκώνω, μεγαλοποιῶ.
Ἐξοργίζομαι, θυμώνω, ἀγωνιῶ, ὑποφέρω ἐνιαχ.

γκούχ μόρ. κοιν. κούχ Πελοπν. (Βούρβουρ.) γκούχου
κοιν. γκούχα Ἡπ. (Ζαγόρ.) γκίχ Ἡπ.

Λέξις πεποιημένη.

Ἡ λ. λέγεται ἐπὶ τοῦ βήχοντος κοιν.: Δὲν ἔκλεισε μάτι
ὅλη νύχτα, δὲν μᾶς ἄφησε νὰ κοιμηθοῦμε ὅλο γκούχ-γκούχ
Ἀθῆν. Τὸ πάει γκούχ-γκούχ Πελοπν. (Ἀρχαδ.) Μοῦ ῥθι
γκούχα-γκούχα Ἡπ. (Ζαγόρ.)

γκουχαλιάρης ἐπίθ. ἐνιαχ. γκουχαλιάρ'ς Μακεδ.
(Γρεβεν. Δεσκάτ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *γ κ ο υ χ α λ ι ἄ ρ ω* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.
-ι ἄ ρ η ς.

Ἀνθρώπος ἄρρωστος, ὁ ὁποῖος βήχει συνεχῶς καὶ κατ'
ἐπέκτ. φυματικός ἐνθ' ἄν.

γκουχαλιάρικος ἐπίθ. ἐνιαχ. γκουχαλιάρ'κους Μα-
κεδ. (Δεσκάτ.)

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. *γ κ ο υ χ α λ ι ἄ ρ η ς* καὶ τῆς παραγωγ.
καταλ. -ι κ ο ς.

Φυματικός ἐνθ' ἄν. Συνών. *β ε ρ ε μ η ς 1*, *β ε ρ ε -*
μ ι ἄ ρ η ς, *β η χ ι ἄ ρ η ς*, *χ τ ι κ ι ἄ ρ η ς*

γκουχαλίζω ἐνιαχ. γκουχαλινῶ Μακεδ. (Γρεβεν.)

Ἐκ τοῦ οὐς. *γ κ ο ὕ χ α ς*.

Βήχω ἐνθ' ἄν. Συνών. *β η χ ο υ λ ι ζ ω*.

γκούχας ὁ, Ἡπ. (Κουκούλ. κ.ά.) Μακεδ. (Γρεβεν.)
γκούχους Ἡπ.

Λέξις πεποιημένη ἐκ τοῦ *γ κ ο ὕ χ* ἢ κατάλ. κατὰ τὸ
συνών. *β ἠ χ α ς* ἐνθ' ἄν..

Γ κ ο ὕ χ η μ α, τὸ ὅπ. βλ.

γκούχημα τό, ἐνιαχ. γκούχ'μα Ἡπ. (Ζαγόρ.) Μα-
κεδ. (Βόιον Καστορ. Κοζ.) γουγούχισμα Κρήτ. (Σητ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ ρ. *γ κ ο υ χ ῶ*. Ὁ τύπ. *γ ο υ γ ο ὕ χ ι σ μ α* ἐκ
τῆς ἐπαναλήψεως *γ κ ο ὕ χ - γ κ ο ὕ χ*.

1) Βῆχας, ἐνθ' ἄν.: Μ' ἔπιασ' ἕνα γκούχ'μα Ἡπ. (Ζαγόρ.)
Συνών. *β ἠ χ α ς*, *γ κ ο ὕ χ α ς*, *γ κ ο υ χ η τ ὁ*. 2) Ὁ
κλυθμηρισμός, πρὸς ἔκφρασιν παραπόνου Κρήτ.: Μόνο
γιὰ τὸ γουγούχισμα ῥσαι, γι' ἄλλη δουλειὰ δὲν εἶσαι.

γκουχητό τό, ἐνιαχ. γουχ'τό Ἡπ. (Ἰωάνν.) γουγου-
χητό Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ρ. *γ κ ο υ χ ῶ*.

Γ κ ο ὕ χ η μ α 1, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.

γκουχιάρης ὁ ἐπίθ. ἐνιαχ. γκουχιάρ'ς Ἡπ.

Ἐκ τῆς λ. *γ κ ο ὕ χ* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ι ἄ ρ η ς,
κατὰ τὰ *ἄ ρ ρ ω σ τ ι ἄ ρ η ς* κ.τ.θ.

Ὁ βήχων συχνὰ ἐνθ' ἄν. Συνών. *β η χ ι ἄ ρ η ς*.

γκουχιό τό, ἐνιαχ. κουχιό Ἡπ. (Κόνιτσ.) κουχίος
Πόντ. (Σινώπ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *γ κ ο υ χ ῶ*.

Τὸ *γ κ ο ὕ χ η μ α 1*, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν. Συνών. *β η -*
χ ι ὁ.

γκουχῶ Μακεδ. (Γρεβεν. Κοζ.) *γκ'χῶ* Ἡπ. (Ζα-
γόρ.) γκουχάου Ἡπ. (Ζαγόρ.) Μακεδ. (Καστορ.) γουχάου
Ἡπ. (Ἰωάνν.) κουχάου Ἡπ. (Κόνιτσ.) κουχίζω Πόντ. (Σι-
νώπ.) κουχούζω Πόντ. κοχίζω Πόντ. (Ν. Πολίτ., Παροιμ.
1, 570) γκιχίζου Θεσσ. (Ἀρματολικ.)

Ἐκ τῆς λ. *γ κ ο ὕ χ*.

Βήχω ἐνθ' ἄν.: Τ' ἔχ'ς κὶ γκουχᾶς ἔτσ'; Ἡπ. (Ζαγόρ.) Γου-
χάει τ' ἄλουγον Ἡπ. (Ἰωάνν.) Κουχούσι, κὶ τοῦ ξερατ'κὸ τὴ
γεροῦσι (ἔβηχε καὶ διὰ τοῦ ἐπερχομένου ἐμέτου ἀπηλλάσ-
σετο τοῦ βηχός, ἐπὶ κοκκύτου γεροῦσι = ἔγεινε, ἐθερ-
πύετο). || Παροιμ. Τ' ἔναν κοχίζει καὶ τ' ἄλλο φτύρεται
(= τὸ ἕνα βήχει καὶ τὸ ἄλλο πταρνίζεται, ὅτι πάντα ἔχουσιν
ἐλαττώματα) Πόντ. (Ν. Πολίτ., ἐνθ' ἄν.) Συνών. *β ἠ χ ω*.

γκραβάρισμα τό, ἀμάρτ. γλαβάρισμα Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ *γ κ ρ α β ἄ ρ ω*, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ *γ λ α β ἄ ρ ω*.

Ἡ πίεσις, ἡ ὥθησις ἀντικειμένων πρὸς συσσώρευσιν,
ἀποθήκευσιν: Θέ γαί τ' ἄχερα γλαβάρισμα μέσ' ῥς τὴ
βροστιάδα καὶ δὲν ἀδειάζω νὰ τὰ γλαβάρω (προστιάδα =
ἄχυρών).

γκραβάρω ἐνιαχ. γλαβάρω Νάξ. (Ἀπύρανθ.) γραβάρω
Κέρκ. — Λεξ. Βάνγ.

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *g r a v a r e* = πιέζω, φορτώνω. Ἡ λ.
καὶ παρὰ Σομ.

1) Ὡθῶν ἢ πιέζων συσσωρεύω, ἀποθηκεύω ἀντικείμενα
Νάξ. (Ἀπύρανθ.): Γλάβαρε τὸ ἔννημα ῥὰ νὰ τὸ λιχνίσωμε
(συσσώρευσε τὸν καρπὸν τοῦ σίτου κ.τ.τ. ἐντὸς τοῦ ἀλωνίου
διὰ λίχνισμα). Συνών. φρ. *φ ο ρ τ ὶ ῶ ν ω τ' ἄ λ ὶ ν ι*.
Πάαινε νὰ γλαβάρης τ' ἄχερα μέσ' ῥς τὴ βροστιάδα. 2) Με-
ταθέτω τι, ὡς τὰ θρία ἀγροῦ Κέρκ.: Κάθε φορὰ καὶ γραβάρει
τὸ χτήμα του. Πβ. *ἄ γ ρ α β ἄ ρ ω*.

γκραβούρα ἡ, πολλαχ.

Ἐκ τοῦ Γαλλ. *g r a v u r e*.

Ἡ ἐπὶ μετάλλου, ξύλου, λίθου καὶ ἄλλων στερεῶν σωμα-
των χαρακτηριστικὴ πολλαχ. Πβ. *χ α λ κ ο γ ρ α φ ῖ α*, *ξ υ λ ο -*
γ ρ α φ ῖ α, *λ ι θ ο γ ρ α φ ῖ α*. β) Τὸ ἐκ τοιχύτης χαράξεως
ἀναπαραγόμενον ἀντίτυπον πολλαχ.

γκραδάκι τό, πολλαχ. γραδάκι Κρήτ. γρανάκι Κρήτ.
(Ἀρχάν. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ οὐς. *γ κ ρ ᾶ ς* διὰ τοῦ πληθ. *γ κ ρ ᾶ δ ε ς* καὶ
τῆς ὑποκορ. καταλ. -ᾶ κ ι.

Βραχύκαννον ὅπλον τύπου γκρά, ἐν χρήσει εἰς τὸ ἵππικόν
ἐνθ' ἄν.: Κοιτὸ γρανάκι Κρήτ. || Ἄσμ.

Μὰ οἱ Κρητικοὶ τὸν πολεμοῦν μὲ ὅπλα τὰ γραδάκια
Κρήτ.

Βαστάξετε κὶ ἐδὰ ῥχονται τὰ Μαλεβιζοτάκια,
νὰ δῆτε χτύπους, ἄγριους τσι βγάνουν τὰ γρανάκια
(Μαλεβιζοτάκια = στρατιῶτες ἐκ τῆς ἐπαρχίας Μαλεβιζίου)
Κρήτ. (Ἀρχάν.)

γκραδέλι τό, ἐνιαχ. γραδέλι Πελοπν. (Κίτ. Μάν.)

Ἵποκορ. τοῦ οὐς. *γ κ ρ ᾶ ς* διὰ τοῦ πληθ. *γ κ ρ ᾶ δ ε ς*.
Γ κ ρ α δ ᾶ κ ι, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: Ἐπέρασε μὲ τὸ γρα-
δέλι περασμένο ῥς τὸν ὄμο.

γκραδελιά ἡ, ἐνιαχ. γραδελιά Πελοπν. (Κίτ. Μάν.)

Ἐκ τοῦ οὐς. *γ κ ρ α δ ῆ λ ι*, τὸ ὅπ. βλ.